

Το Εγρηγορός

Από τον Αδ.: Τριαντάφυλλο Κοτζαμάνη †
Εθνικό Μεγάλο Διδάσκαλο του Α.·Α.·Α.·Τ.· Μισραϊμ και Μέμφις 1989-2007

Δίνουμε την ονομασία «Εγρηγορός», στον πνευματικό μαγνητικό κύκλο που δημιουργείται από τις συνδυασμένες δυνάμεις ορατών και αόρατων οντοτήτων σε όλα τα πεδία της ύπαρξης.

Για την δημιουργία του Εγρηγορός απαιτούνται τα εξής στοιχεία: 1) Υπαρξη οντοτήτων, 2) Ιεράρχηση των Οντοτήτων και 3) Συνδεδεικός κρίκος μεταξύ των οντοτήτων.

Όσον αφορά το Τεκτονικό Εγρηγορός, τα στοιχεία που προαναφέραμε είναι τα εξής: Οι οντότητες που απαρτίζουν το εγρηγορός, στο άπειρο πεδίο, είναι το αόρατο Κογκλάβιο των Κοσμικών Διδασκάλων, και στο πεπερασμένο πεδίο τα μέλη, οι αξιωματούχοι και τα θυγατρικά σώματα του Τεκτονικού Τάγματος.

Η Ιεράρχηση των οντοτήτων γίνεται πυραμιδοειδώς. Η πυραμίδα του πεπερασμένου πεδίου έχει την κορυφή προς τα άνω και η πυραμίδα του απείρου πεδίου έχει την κορυφή προς τα κάτω. Οι δύο Πυραμίδες εφάπτονται στην κορυφή τους, στο δε κοινό σημείο επαφής, βρίσκεται ο Υπέρτατος Ταξιάρχης κάθε Υπάτου Συμβουλίου, η ο Μεγάλος Διδάσκαλος, ανάλογα με την περίπτωση. Συνδεδεικός κρίκος μεταξύ των αοράτων οντοτήτων του άυλου και του υλικού κόσμου είναι η ιδέα του Τεκτονικού Μυστικισμού.

Η σύνδεση μιας νέας οντότητας με το Εγρηγορός γίνεται δια μιας τελετουργικής μύησης, με τον όρο δε μύηση εννοούμε μια πράξη με συγκεκριμένο σκοπό, η οποία στοχεύει στην ένωση του Μικρόκοσμου με τον Μακρόκοσμο, ή όπως λέμε στη γλώσσα του Μυστικισμού, στην ένωση με τον Θεό, ή στην ταύτιση της αντανάκλασας, του Ειδώλου, με αυτό που την προκάλεσε. Με την μύηση, η νέα οντότητα γίνεται κύτταρο του οργανισμού με τον οποίο συνδέεται, ενδυναμώνει με την συμμετοχή της το Εγρηγορός και εγκαθιστά ένα είδος εσωτερικής ψυχικής κυκλοφορίας από το Εγρηγορός προς το νέο κύτταρο και τανάπαλιν.

Η ψυχική αυτή ροή είναι αδιάκοπη και δεν εξαρτάται από την ύπαρξη του υλικού φορέως της οντότητας. Επίσης, και αν ακόμα εγκαταλείψει κανείς την υλική έκφραση του Εγρηγορός, πάλι εξακολουθεί να υπάρχει η εσωτερική σχέση, γι'αυτό και δεν απαιτείται επανάληψη μύησης του αποχωρήσαντος προκειμένου να επανασυνδεθεί με τον υλικό φορέα.

Απαξ Τέκτων, πάντα Τέκτων. Μονάχα ο Μυητής έχει τη δύναμη, όπως αναφέρεται σε ορισμένες μύησεις μας, να κόψει τη συνδεδεικόμενη χορδή που ενώνει τον νεομυηθέντα με το εγρηγορός, να διακόψει δηλαδή, την ροή των δυνάμεων του εγρηγορός προς αυτόν. Πρόκειται γι'αυτό που η εκκλησία ονομάζει αφορισμό.

Από τη στιγμή που το νέο μέλος εντάσσεται στο Εγρηγορός, συμμετέχει ενεργά σε όλες τις εκδηλώσεις του εγρηγορός, έστω και εάν δεν τις συνειδητοποιεί. Ας πάρουμε για παράδειγμα, την επιλογή Αξιωματικών του Τεκτονικού Τάγματος. Τα μέλη που δεν συμμετέχουν με την απόφασή τους στην επιλογή, παύουν να συμμετέχουν στην επιλογή αυτή; Από εξωτερική και επιφανειακή άποψη η απάντηση είναι βέβαια καταφατική. Ο Α ή ο Β ή ο Γ που δεν συμμετέχουν στην επιλογή, από αυτήν την άποψη, δεν έχουν καμμία σχέση με

τις υποθέσεις του Τάγματος. Αποτολμώ, όμως, να πώ, ότι από εσωτερικής απόψεως συνεχίζουν να έχουν πολύ μεγάλη σχέση με τις υποθέσεις του Τάγματος. Μία επιλογή ενός Αξιωματικού τους αφορά, γιατί κι αυτοί είναι τμήμα του Τεκτονικού Οργανισμού. Η γνώμη τους δεν αποτελεί παρά την εξωτερική έκφραση εκείνης της αντίδρασης που συμβαίνει στα εσωτερικά πεδία προς κάθε φάση της ανάπτυξης του οργανισμού.

Ο υποψήφιος για κάθε αξίωμα παρουσιάζεται σε κάθε κύτταρο του Οργανισμού, τότε δε επέρχεται η αντίδραση του κυττάρου. Η αντίδρασή του είναι η επιλογή του. Η αντίδραση αυτή επηρεάζει το μαγνητικό δυναμικό του Εγρηγορότος, το οποίο και έλκει προς την κατάλληλη θέση το κατάλληλο άτομο.

Αντιλαμβάνεσθε, επίσης, ότι σε αποφάσεις που θα έχουν μακροπρόθεσμες σημαντικές συνέπειες, ή σε αποφάσεις που αφορούν θέματα τακτικής, ή άλλες σημαντικές πλευρές του Τεκτονικού Τάγματος, κάθε συστατικό κύτταρο του Τεκτονικού Οργανισμού παίζει κάποιο ρόλο σε τούτο ή σε εκείνο το πεδίο, ο δε ρόλος αυτός εξαρτάται από την αυτοσυνειδητότητα που έχει αναπτύξει το κύτταρο. Το όλο αποτελείται από όλα του τα συστατικά μέρη, τα ενεργά ή μη, εκεί δε που κατευθύνεται το όλο, εκεί κατευθύνονται και τα συστατικά μέρη. Κάποιος που εγκαταλείπει το Τάγμα, δεν μένει ανεπηρέαστος από την τακτική που ακολουθεί σήμερα το Τάγμα. Οσο αναπτύσσεται το Τάγμα, τόσο αναπτύσσεται κι'αυτός, αν και σε μικρότερο βαθμό.

Αν, πάλι, κάποιος αντίκειται στο Εγρηγορός, όπως αυτό έχει σχηματισθεί, τότε το Εγρηγορός θα τον αποβάλλει με τον ίδιο τρόπο που το σώμα μας τείνει να αποβάλλει κάθε ασθενές κύτταρο. Και η αποβολή αυτή από το Εγρηγορός έχει τα ίδια αποτελέσματα με την μνητική αποπομπή που προαναφέραμε.

Το Εγρηγορός, από την στιγμή που δημιουργείται, συνήθως διατηρείται επί τόσο χρονικό διάστημα όσο διαρκεί η προσπάθεια των οντοτήτων που το αποτελούν, για να το διατηρήσουν στη ζωή.

Όταν εξακολουθούν οι τελετουργίες, όταν γίνεται χρήση μνητικών και εξαγνιστικών τελετών με σαφή επίγνωση των συνεπειών τους, τότε το Εγρηγορός ενισχύεται, δυναμώνει, επεκτείνεται. Όταν εγκαταλειφθεί η χρήση κάθε μυστικιστικού κανόνα, ή όταν οι εξωτερικές τελετουργίες γίνονται ασύνειδα, τότε το Εγρηγορός βαθμιαία φθίνει και οδηγείται στην τελική εκμηδένιση.

Εφ'όσον η ζωή του Εγρηγορότος εξαρτάται από τις τελετουργίες, ακόμη και η μικρότερη διαταραχή των τελετουργιών θα επιφέρει διαταραχή μέσα στον ίδιο τον ρυθμό ζωής του Εγρηγορότος και τότε οι συνέπειες θα είναι τρομερές. Θα συμβεί ό,τι συμβαίνει στο ανθρώπινο σώμα όταν παρουσιάζεται κάποιο καρκίνωμα.

Από τη στιγμή που θεσπίζεται και διαιωνίζεται κάποια τελετουργία, οποιαδήποτε αυθαίρετη αλλαγή της τελετουργίας θα αδυνατίσει το Εγρηγορός. Τούτο εξηγεί την αυστηρή προσήλωση στα παραδοσιακά Τυπικά.

Θα πρέπει να τονίσουμε ότι η σκέψη του Τεκτονικού Εγρηγορότος επηρεάζει τη σκέψη των οντοτήτων που το αποτελούν, και τανάπαλιν. Αυτό που εσείς κι'εγώ σκεπτόμαστε να κάνουμε, αφήνει τη σφραγίδα του στη σκέψη και τη δράση του Εγρηγορότος και

κατεργάζεται το καλό ή το κακό. Ο προσωπικός μας τόνος σκέψεως και δράσεως επηρεάζει τον τόνο σκέψεως και δράσεως του Τάγματος και τανάπαλιν.

Το Τεκτονικό Τάγμα και τα συστατικά του τμήματα – Μητέρες Στοές, Στοές, Τρίγωνα, μέλη κλπ. – πρέπει να προσέχουν τί και πώς σκέπτονται.

Κάθε ένας από μας είναι οριστικά και προσωπικά υπεύθυνος για την ευημερία του Τάγματος, με την έννοια ότι πρέπει να προσπαθούμε να συνεισφέρουμε αυτό που εξαγγίζει και όχι αυτό που μολύνει. Από την άλλη μεριά το Τάγμα έχει το χρέος, μέσω των αγωγών που χρησιμοποιεί, όπως π.χ. ο Μεγάλος Διδάσκαλος ή ο Υπατος Ταξιάρχης, να προάγει το καλό των μελών του και να το οδηγεί στην Ατραπό της δοκιμασίας στην οποία εισέρχονται για να μάθουν πως να βαδίζουν.

Πρέπει να τονίσουμε ότι το Τεκτονικό Τάγμα αποτελεί αντανάκλαση της Μεγάλης Λευκής Στοάς πάνω στο υλικό πεπερασμένο πεδίο. Ο σκοπός της δημιουργίας του Τάγματος είναι να καταστήσει γνωστή, πρώτα στους λίγους εκλεκτούς κί'επειτα στο σύνολο των ανθρώπων, την ύπαρξη της Μεγάλης Λευκής Στοάς και της γνώσης που αυτή διαθέτει, έτσι ώστε όσοι «μπορέσουν να μνηθούν» να γίνουν αρχικά μαθητές των Κυριάρχων Διδασκάλων, και να αριθμηθούν έπειτα μεταξύ των ίδιων των Κυριάρχων Διδασκάλων.

Στην λειτουργία της Μεγάλης Λευκής Στοάς και του Τεκτονικού Τάγματος, υπάρχει παράλληλη οργάνωση. Πρέπει να επιστήσω την προσοχή σας στο γεγονός ότι όπως ο Υπατος Ταξιάρχης είναι αντιπρόσωπος της Κεφαλής της Ιεραρχίας, έτσι κί'οι άλλοι Αξιωματικοί του Υπάτου Συμβουλίου και της Μητέρας Στοάς αντιπροσωπεύουν, σε κάποιο βαθμό, άλλες γραμμές ισχύος, ώστε αρχίζουμε στον εξωτερικό κύκλο ένα θολό αλλά αρκετά αναγνωρισμένο ομοίωμα του λαμπρού φάσματος των λειτουργιών του Εσωτερικού Κύκλου. Μερικοί Αξιωματικοί είναι οι πιο άμεσοι αντιπρόσωποι κί'άλλοι λιγότερο. Υπάρχει μία κανονική διαβάθμιση απ'το καθορισμένο ως το ακαθόριστο. Το ίδιο συμβαίνει σε μικρογραφία και με τη λειτουργία των Στοών, των Περιτυλιών και όλων των άλλων Εργαστηρίων.

Σημειώστε τέλος, ότι κάθε δίωξη των μελών του Τάγματος, κάθε θαλασσοταραχή που διέρχεται ένα Τάγμα, **ενδυναμώνει**, τελικά, το Εγρηγορός με τρόπο που δεν μου επιτρέπεται να σας εκθέσω εδώ.

Αδελφοί μου,

Παρόλο που η πορεία του καθενός μας μέσα στους κόλπους του Εγρηγορότος είναι διαφορετική, ας εργασθούμε για την ενότητα του Εγρηγορότος, διατηρώντας εκείνη τη διαφοροποίηση που εκφράζει τη Δόξα της Ενότητας. Ας υπάρξουν πολλοί δρόμοι, όσοι διάφοροι κί'αν θέλετε, αλλά και αναγνώριση ενός μόνο σκοπού, κί'ας δείξουμε ότι η διαφοροποίηση των δρόμων μπορεί να επιφέρει τη σύνθεση και την ολοκλήρωση.